

Người trẻ tuổi

TRỞ THÀNH NHỮNG NGƯỜI LỚN MẠNH DẠN, CHỨNG CHẠC



Nếu những người trẻ tuổi thấy cha mẹ mình hay người chăm sóc mình bị hành hạ về thể xác hay tâm lý, họ có thể hoặc sẽ kinh nghiệm hay dùng sự bạo hành trong những mối liên hệ trong đời sống trưởng thành sau này của họ.

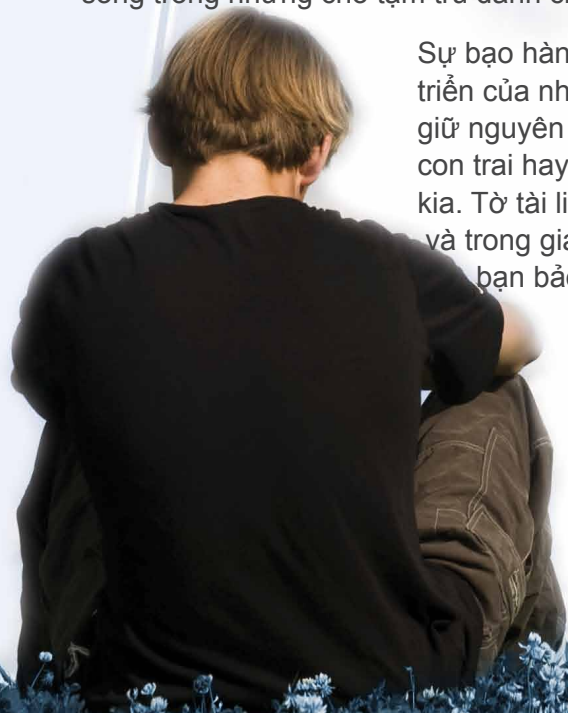
Thuở niên thiếu là khoảng thời gian mà những người trẻ tuổi bắt đầu quyết định những giá trị nào họ cần để hướng dẫn họ trong cuộc sống. Họ ở vào giai đoạn mà họ muốn đem ra thử thách những lòng tin và những giá trị mà cha mẹ họ cũng như các thầy cô đã truyền dạy họ, và họ cũng muốn đi tìm một sự độc lập riêng, qua việc thay đổi kiểu quần áo mặc, bộ tóc, bè bạn cũng như những sinh hoạt họ tham dự. Để giúp họ đi qua giai đoạn lớn lên này để trở thành một người lớn mạnh mẽ, đáng kính và tự tin, họ cần những người ở xung quanh họ mà họ có thể tin cậy, kính nể và những người mà họ có thể nương tựa; là những người mà không những cung cấp cho họ sự an toàn về thể xác lẫn tâm thần, mà còn giúp họ biết được những giới hạn của mình.

Trong khi bạn nhìn đứa con còn trẻ tuổi lớn lên và trở thành một thanh niên hay một thiếu nữ thì nó cũng nhìn vào bạn, và tìm hiểu xem một người lớn sẽ như thế nào. Là cha mẹ, hay người chăm sóc, bạn đang là một tấm gương có ảnh hưởng rất quan trọng trong đời sống của nó.

Những người trẻ tuổi thường bị ảnh hưởng rất nhiều từ sự bạo hành trong nhà hay trong gia đình. Họ có thể đã phải sống với sự bạo hành này từ lúc còn bé, một ước vọng ngày một tăng cho một đời sống độc lập làm họ không còn muốn tiếp tục sống dưới hoàn cảnh gia đình bất ổn này. Nhiều người trẻ tuổi sống trong những chỗ tạm trú dành cho giới trẻ cho biết là đã có sự bạo hành trong gia đình của họ.

Sự bạo hành trong gia đình có thể có một ảnh hưởng tai hại hơn cho sự phát triển của những người trẻ tuổi hơn là ly thân hay ly dị. Dù là bạn có quyết định giữ nguyên cuộc sống gia đình, hay rời bỏ nó, trong đa số các trường hợp, con trai hay con gái của bạn sẽ vẫn giữ sự liên lạc với người có tính bạo hành kia. Tài liệu chỉ dẫn này bàn về các ảnh hưởng của sự bạo hành trong nhà và trong gia đình trên những người trẻ tuổi và đưa ra những kế hoạch để giúp bạn bảo vệ con cái của mình trước những ảnh hưởng tai hại này.

Những người trẻ tuổi có thể tự trách mình cho sự bạo hành trong nhà, nhất là khi người gây ra sự bạo hành lôi kéo chúng về phe của mình để coi thường hay dọa dẫm mẹ của chúng.



Ngay cả khi những người con trẻ tuổi trong gia đình không nhìn thấy việc bạn đang bị bạo hành, chúng có thể biết được sự bạo hành này qua nhiều cách – nghe thấy cuộc cãi vã, nhìn thấy những gì để lại sau cuộc bạo hành như những vết bầm hay vết gãy xương, hay chúng có thể cảm xúc thấy sự sợ hãi và sự căng thẳng tinh thần mà mẹ chúng đang cảm thấy.

Nếu bạn bị bạo hành về mặt thể xác, tâm lý hay tình dục, con trai hay con gái bạn có thể cảm thấy:

- Tức giận – hoặc là tức giận với bạn vì bạn không rời bỏ mối liên hệ tàn ác này, hay tức giận với người gây ra sự bạo hành.
- Xấu hổ – muốn giữ cái ‘bí mật’ này của gia đình khỏi bè bạn của chúng.
- Tha thiết – muốn bảo vệ mẹ và anh chị em của chúng.
- Sợ hãi – về những hậu quả của sự bạo hành, cho chính chúng và anh chị em của chúng.
- Chán nản, buồn bã – không nhìn thấy một cách gì để cuộc sống của chúng có thể cải tiến được.
- Hung hăng và có những hành động phản xã hội – để trút đi sự tức giận hay bất mãn của chúng, hay chúng chỉ muốn lặp lại những hành động, cử chỉ mà chúng nhìn thấy ở trong nhà.
- Lạm dụng thuốc – để tìm lối thoát khỏi những gì chúng thấy xảy ra ở nhà.
- Dùng sự bạo hành trong những mối liên hệ riêng của chúng – tin tưởng rằng sự bạo hành đối với người bạn của mình là cái gì có thể chấp nhận được.
- Việc học bị yếu kém đi – vì bị mệt mỏi, thiếu sự thúc đẩy hay bỏ học.

Thông thường những cử chỉ liều lĩnh của những người trẻ tuổi sẽ gia tăng khi có sự căng thẳng nối liền với sự bạo hành trong gia đình.

Những người trẻ tuổi thường phải đối đầu với những vấn đề rất quan trọng của cuộc sống, như:

- Bản ngã của chúng – sự khác biệt giữa nam và nữ.
- Tìm việc làm và sự độc lập về tài chính.
- Bản năng giới tính của chúng – thiết lập những mối liên hệ mật thiết.
- Làm bạn và giữ bạn.

Để làm được việc này chúng cần phải có một cái nhìn tích cực vào chính chúng – một ý thức về ý nghĩa của mọi điều, đường hướng và giá trị của chính mình, để giúp chúng đi vào đời sống của một người lớn với tinh thần độc lập và trách nhiệm. Những người trẻ tuổi cần có:

- Sự an toàn.
- Một môi trường sống có thể dự đoán trước được.
- Những gương mẫu tốt.
- Có người chăm sóc.
- Tình yêu không điều kiện.
- Trong nhà không có sự bạo hành.

NHỮNG NGƯỜI TRẺ TUỔI NGHĨ GÌ KHI CÓ SỰ BẠO HÀNH TRONG NHÀ XẢY RA XUNG QUANH CHÚNG?

- Tôi muốn làm được cái gì để chấm dứt được sự bạo hành này.
- Tôi không tập trung tư tưởng để học ở trường được bởi vì tôi lo không biết những gì sẽ xảy ra khi tôi về tới nhà.
- Tôi cảm thấy như là tôi không có ở đó. Khi sự bạo hành chấm dứt, chẳng có ai muốn nói gì về nó hết. Cứ như là chẳng có gì xảy ra cả.
- Tại sao tôi lại không có một gia đình ‘bình thường’ như những người bạn của tôi?
- Tôi không muốn về nhà vào buổi tối. Ít nhất ở trường tôi có thể đoán biết được những gì sẽ xảy ra.
- Tôi chỉ muốn có ai thương yêu tôi, là bạn của tôi.....và giúp tôi.
- Tôi hy vọng là không một ai ở trường sẽ biết được những gì đã xảy ra tại nhà tôi.
- Tôi sợ là tôi sẽ trở thành một người có tính bạo hành hay một người bị bạo hành nữa.

Những người trẻ tuổi cần sự giúp đỡ ở trong cũng như ngoài gia đình, để giúp cho chúng biết là chúng có quyền lựa chọn về con người trưởng thành tương lai của chúng. Lớn lên trong một gia đình có bạo hành không có nghĩa là chúng đương nhiên sẽ trở thành một người có tính bạo hành hay một người sẽ bị bạo hành.



BẠN CÓ THỂ LÀM GÌ...

Sự bạo hành là trách nhiệm độc nhất của người sử dụng nó; nó không phải là lỗi của bạn. Tuy nhiên, cũng có những điều mà bạn có thể làm để giúp người con trai/gái của bạn và làm giảm bớt ảnh hưởng của sự bạo hành này trên chúng nó. Bạn cần phải biết rằng người con trai/gái ấy cũng đã bị ảnh hưởng của sự bạo hành này, và được nói với bạn hay với một nhân viên cố vấn chuyện nghiệp về những gì chúng cảm nghĩ thấy, sẽ giúp cho chúng vượt qua khỏi được những hậu quả tai hại.

Bạn có thể giúp người con trai/gái của bạn bằng cách nào:

- Bàn với chúng về những cảm giác, sự lo âu, những hoài bão và những ước mơ của chúng.
- Giúp con cái bạn trong việc thực hiện những mối liên hệ ân cần và mật thiết với những người trong họ hàng, bạn bè, thầy giáo, cô giáo và những người khác trong cái thế giới xã hội riêng của con cái bạn.
- Hãy tôn trọng con cái bạn và cho chúng biết về cách cư xử, tôn trọng những người khác.
- Cho con cái bạn biết bạn rất để ý tới những gì chúng làm – thể thao, nghệ thuật, âm nhạc, nhóm bạn bè.
- Bảo đảm với con trai/gái của bạn là không có gì sai trái khi thỉnh thoảng mình cảm thấy tức giận; nhưng, không nên làm lẫn tức giận với bạo hành.
- Phụ giúp và khen thưởng những thành quả tốt đẹp của chúng ở trong cũng như ở ngoài trường học.
- Nói cho con cái bạn biết là bạn thương yêu chúng và rằng bạn rất hãnh diện về chúng.

BẠN CÓ THỂ LÀM GÌ CHO CHÍNH BẠN?

Có các cá nhân có thể cung cấp cho bạn sự cố vấn kín đáo để giúp bạn tìm những sự lựa chọn mà bạn có thể có cũng như để tăng cường cho sự an toàn của bạn, dù là bạn có quyết định sẽ ở lại với mối liên hệ đầy rắc rối kia, hay rời bỏ nó. Điều ưu tiên là sự an toàn của bạn, và của con cái của bạn.

Hãy gọi DVConnect, để có sự giúp đỡ kín đáo qua số 1800 811 811 (24 tiếng).

Đọc tờ chỉ dẫn 'Everyone has the right to feel safe in their own home' (Ai cũng có quyền cảm thấy an toàn ở trong nhà của họ), với những câu hỏi mà những phụ nữ bị bạo hành trong nhà hay trong gia đình thường hỏi.

Tập chỉ dẫn này có tại: <http://www.noviolence.com.au/public/factsheets/factsheetforwomen.pdf> hay www.noviolence.com.au rồi bấm vào khu 'resources' và rồi bấm vào khu 'fact sheets'.

LÀM THẾ NÀO BẠN BIẾT ĐƯỢC NHỮNG GÌ BẠN ĐANG CHỊU ĐỰNG LÀ SỰ BẠO HÀNH? HÃY TỰ HỎI MÌNH NHỮNG CÂU HỎI NÀY.....

- Người sống chung với tôi có thường la lối hay vắng tục với tôi hay/và với các con của tôi hay không?
- Đôi khi tôi có cảm thấy sợ người sống chung với tôi không?
- Người sống chung với tôi có gây thương tích hay đe dọa tôi hay các con của tôi hay không?
- Người sống chung với tôi có ép tôi phải làm tình khi tôi không muốn hay không?
- Tôi có luôn luôn phải cố làm lành để giữ cho người sống chung với tôi không nổi nóng hay không?
- Tôi có lo ngại là cách đối xử của người sống chung với tôi sẽ có ảnh hưởng tới sự phát triển của các con của tôi hay không?

Nếu bạn có trả lời là 'có' cho bất cứ một câu hỏi nào ở trên, bạn nên liên lạc với một dịch vụ giúp đỡ về bạo hành trong nhà hay trong gia đình. Họ sẽ cung cấp cho bạn sự giúp đỡ và cố vấn kín đáo, khách quan và miễn phí để giúp bạn và các con của bạn được an toàn.

HÃY TÌM DỊCH VỤ GIÚP ĐỠ NGƯỜI BỊ BẠO HÀNH TRONG NHÀ Ở GẦN NHÀ BẠN NHẤT

Một danh sách các dịch vụ giúp đỡ về bạo hành trong nhà tại Queensland có tại:

www.noviolence.com.au/supportservices.html

hay, nếu bạn không có phương tiện vào liên mạng:

Xin gọi Womensline, DVConnect's 24 tiếng, giúp đỡ về bạo hành trong nhà qua đường điện thoại, qua số 1800 811 811.

Tài liệu tham khảo:

- 'Domestic violence and its impact on children's development', 2002, paper presented at the Fourth Domestic Violence Forum, Old Bidura House Ballroom, Glebe.
- Adamson, JL & Thompson, RA 1998, 'Coping with interparental verbal conflict by children exposed to spouse abuse and children from nonviolent homes', *Journal of Family Violence*, vol. 13, pp. 213-232.
- Blanchard, A 1993, 'Violence in families: the effect on children', *Family Matters*, vol. 34, pp. 31-36.
- Dobash, R & Dobash, R 1998, *Rethinking violence against women*, Sage, USA.
- Edleson, J 1993, 'Children's witnessing adult domestic violence', *Journal of Interpersonal Violence*, vol. 14, pp. 839-870.
- Gevers, L & Goddard-Jones, M 2003, *Working with children and young people living with domestic violence*, Office for the Status of Women (Commonwealth) & Gevers Goddard-Jones.
- Holt, S, Buckley, H & Whelan, S 2008, 'The impact of exposure to domestic violence on children and young people: A review of the literature', *Child Abuse & Neglect*, vol. 32, no. 797-810.
- Indermaur, D 2001, *Young Australians and Domestic Violence*, Trends and issues in Crime and Criminal Justice No. 195, Australian Institute of Criminology, Canberra.
- Jaffe, PG, Wolfe, DA & Wilson, SK 1990, *Children of battered women*, Sage publications, California.
- Jindrich, S 1998, *How do Children Develop?*, viewed 13 July 2011, <http://www.gdrc.org/kmgmt/learning/child-learn.html>
- Laing, L 2000, *Children, young people and domestic violence*, Issues paper 2, Australian Domestic and Family Violence Clearinghouse, Melbourne.
- McIntosh, J (ed.) 2000, *Thought in the face of violence: a child's need*, Canberra: Office of the Status of Women.
- Meltzer, H, Doos, L, Vostanis, P, Ford, T & Goodman, R 2009, 'The mental health of children who witness domestic violence', *Child and Family Social Work*, vol. 14, pp. 491-501.
- Mohr, W, Noone Lutz, M, Fantuzzo, J & Perry, M 2000, 'Children exposed to family violence', *Trauma Violence & Abuse*, vol. 1, pp. 264-283.
- Parentline 2009, *Child development 8-12 years*, viewed 14 July 2011, <http://www.parentline.org.au/Page.aspx?element=575&category=9>
- Zerk, D, Mertin, P & Proeve, M 2009, 'Domestic violence and maternal reports of young children's functioning', *Journal of Family Violence*, vol. 24, pp. 423-432.



Trung Tâm Nghiên Cứu tại Queensland về Bạo Hành trong Nhà và trong Gia Đình (CDFVR) nhận được sự tài trợ nhất thời từ Bộ Cộng Đồng Queensland để thực hiện cuộc nghiên cứu và phát triển các sự giáo dục liên quan tới sự bạo hành trong nhà và trong gia đình tại Queensland.

Copyright © 2011 Queensland Centre for Domestic and Family Violence Research